

VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90

SOCIALISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE — SZDL — ZVEZA SOCIALISTOV

SOCIALISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE

Z DEMOKRACIJO IN USTVARJALNOSTJO V BOGATEJŠE ŽIVLJENJE

Izhajajoč iz temeljnih človekovih pravic in državljskih svoboščin, pravi vsakega naroda do samoodločbe in zgodovinskega dejstva, da smo Slovenci z lastnimi močmi izoblikovali svojo narodno samostojnost in uveljavili državnost z namenom, da ob spoštovanju dediščine slovenskega naroda zagotovimo v okviru Socialistične zveze kulturni, ekonomski, politični in socialni položaj, smo na teh osnovah prejeli programe organizacij Socialistične zveze, ki zagotavljajo suverenost slovenskega naroda na osnovi temeljne pravice do samoodločbe vsakega naroda v Jugoslaviji.

S prenovo in sprejetimi programi je Socialistična zveza postala organizacija človeka, občana, državljanja za delovanje in uveljavljanje človeka kot enkratne, neprenosljive osebnosti, njegovih pravic in svoboščin, za moderno civilno družbo, za svobodo, enakopravnost in suverenost narodov.

Občinska organizacija Socialistične zveze si bo po svojem članstvu, organih in v okviru oblik in metod delovanja prizadevala za uresničevanje vseh postavk programa Socialistične zveze Slovenije.

Naloge iz programa, ki so konkretizirane na občinski ravni, bomo uresničevali s sklepi organov in na podlagi delovnih dogovorov, ne

posredno z javnim delovanjem in po svojih predstavnikih v skupščinskem sistemu.

Uresničevanje nalog iz programa, ki jih konkretizirajo krajevne organizacije Socialistične zveze, bomo na podlagi delovnih dogovorov in opredelitev oblik in metod delovanja podpirali s sklepi organov in po svojih predstavnikih v skupščinskem sistemu.

Socialistična zveza se tudi obvezuje, da bo svojim izvoljenim delegatom za uspešno uresničevanje zaupane naloge zagotavljala materialne, strokovne in druge pogoje, še posebej pa tudi povezanost z okoljem, katerih interese bodo zastopali, ter omogočila dostop do sredstev javnega obveščanja.

SZDL je tudi v preteklem obdobju predvsem delovala in uresničevala interese občana-krajana — kmeta, v prenovljeni Socialistični zvezi, ki vključuje in združuje svoje članstvo na osnovi zajamčene svobode misli in političnega prepričanja, ne glede na njihovo narodnost, družbeni položaj, nazorske, verske in druge razlike in tiste občane, ki se bodo v njej neposredno in posredno zavzemali za uresničevanje svojih potreb in interesov, za bolj kakovostno delo in bogatejšo življenje pa so možnosti toliko večje.

Vabljeni v socialistično zvezo

Spoštovani občani!
Mnogi med vami ste aktivno delovali in delujete v SZDL ali pa ste bili naši privrženci. Ker se je SZDL spremenila v samostojno politično organizacijo — Socialistično zvezo Slovenije — vas vabimo, da se nam pridružite kot člani!

Objavljeno pristopno izjavo dostavite Občinski konferenci Socialistične zveze Grosuplje, Kolodvorska 2, 61290, Grosuplje. Lepo pozdravljeni!

Občinska konferenca
Socialistične zveze Slovenije
Grosuplje

SOCIALISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE PRISTOPNA IZJAVA

podpisani _____
ime in priimek _____

rojen _____
(datum, mesec, leto)

stalno prebivališče: _____

izjavljam, da se z dnem _____
včlanjujem v organizacijo Socialistične zveze Slovenije.

Podpis: _____

Poskrbeli bomo za to, da bo temu podrejena vloga, organiziranost in oblike ter metode dela Socialistične zveze tako v krajevni skupnosti, kot v občini.

»OBČANI — KRAJANI — KMETJE — PREDLAGAJTE IN VOLITE KANDIDATE NAŠE ORGANIZACIJE!«

Miloš Varga Grosuplja nima le za svoje spalno naselje

Grosupeljčani, ki spremljajo politična in skupščinska dogajanja na republiški ravni ali vsaj v svoji občini, v zadnjih letih niso mogli spregledati Miloša Varga, ki je s svojo neposrednostjo in odločnostjo zmedel že marsikatero občinsko ali kakšno drugo sejo.

Si tisti, ki so se z njim že pogovarjali, sedli z njim na seji ali pa ga slišali po televizijski, vedo, da se ni rodil v Grosuplju, saj svojega prekmurškega naglasa kljub dolgoletnemu življenju v Ljubljani, ker je študiral ekonomijo, in nato v Grosuplju, kjer si je postavil hišo in imel (za naše razmere) veliko družino, ne more skriti.

Čeprav je bil pred začetkom študija trdno odločen, da se bo po diplomii vrnil v domačo Mursko Soboto, se je življenje obrnilo drugače. Bil je priden študent in tudi predsednik kluba prekmurških študentov. Nekaj prd koncem študija so ga »potegnili« v službo na republiško skupščino, kjer je ostal kar dva meseca. Vendar pa je ekonomijo študiral zato, da bi delal v gospodarstvu in ne v politiki. Na pobudo Toneta Krašca je odšel na Uniles, kjer je tudi ostal — in je s svojim delom zelo zadovoljen, njegova »specialiteta« pa so finančne zadeve.

Ko se je preselil v Grosuplje (družina se je povečala naenkrat kar za dva člana), se je odločil, da se bo nehal ukvarjati s politikom, ki človeku vzame skoraj vsak trenutek prostega časa. Trije otroci pa potrebujejo celega očeta. Pa mu ni uspelo. Začel je delati v krajevni konferenci SZDL, kjer je še zdaj predsednik, dela v občinskem predsedstvu SZDL, je delegat v republiški skupščini...

Ker je v občini pravzaprav prišel, bi človek rekel, da na dogajanja v njej gleda malo drugače prav iz tega razloga. Pa ni čisto tako. Vse, kar reče in na kar opozori, kar zahteva, hvali ali graja, je posledica poznavanja stvari — ter izkušnje, ki si jih je v vseh letih v središču dogajanja na republiški ravni pridobil.

Ker se že nekaj let (v političnem jeziku bi rekli, da okrog dva mandata) kali v gospodarstvu, ve, kaj je treba narediti — in kako. Brez dlake na jeziku je v pogovoru dejal, da je bila večdesetletna strategija razvoja gospodarstva v občini napačna. Občinska politika je podpirala nekaj monopolistov, ki so bili nosilci razvoja, pravi, zdaj pa se je znašla v zmagi, ker so ti nosilci razvoja v tekmi za učinkovito poslovanje zaostali.

Prihodnost razvoja je v manjših firmah, ki pa jih je v občini premalo. Vsaj tistih uspešnih. V minulih letih bi morali na občinski sprevideti, da je recimo to, da bi kakšno perspektivno podjetje dobilo zemljišče za gradnjo zastoj (če bi bilo pripravljeno priti v občino), le navidezen in kratkotrajen dar. Tisto zemljišče bi dobila občina stokrat poplačano z uspešnostjo firme.

Miloš Varga tudi ne razume, kako je občina lahko v zadnjih desetletjih tako zelo zanemarila razvoj kmetijstva, saj na pragu republiškega središča pametni politiki in gospodarstveniki ne bi s tako lahkom spregledali dejstva, da je pridelava hrane, ki je pravzaprav strateškega pomena, adut v njihovih rokah. Seveda na razvoj kmetijstva ne more temeljiti

Miloš Varga

na velikih družbenih farmah, ampak na manjših učinkovitih kmetijah. Kmetu bi bilo treba že zdavnaj pustiti »dihati«. Kdor tega ni naredil, je kmetijstvo dobesedno zadušil.

Po mnenju mojega sobesednika Miloša Varga tudi ni razumljivo, da je občina toliko desetletij pustila hirati Dobrepoljsko dolino. Kljub zahtevam in opozorilom ljudi (nekaterih tudi na občini), da je treba z Dobrepoljsko dolino urediti cestno povezavo, potem pa ji z različnimi potezami omogočiti razvoj, je ostala odrezana od občinskega središča. Če naj bi bil vzrok za to tudi dogajanje med drugo svetovno vojno, je to absurd. Preteklost na razvoj ne bi smela vplivati — vsaj v taki meri ne.

Politično dogajanje v občini je seveda druga stvar. Nekdo, ki pride v to dogajanje »od zunaj«, lahko kar hitro ugotovi, da bi morala biti kadrovska politika drugačna, delitev funkcij bolj smotrna. Občina, v kateri se na različnih vodilnih funkcijah vrtilo vedno isti ljudje, bo težko napredovala. Novi ljudje so namreč tisti, ki prinesejo nove ideje. Ob tem pa Miloš Varga tudi pravi, da ne bi sprejel nobene vodilne funkcije v občini, saj se da veliko narediti in pomagati tudi z bolj »odmaknjeneja« položaja.

V času javne razprave o spremembah slovenske in zvezne ustave je bil Miloš Varga pri nekaterih zahtevah najglasnejši v občini. Bil je (in je seveda še vedno) najglasnejši zagovornik tega, da je treba najprej zagotoviti tako republiško ustavo, ki bo Slovencem zagotavljala politično in ekonomsko samostojnost, šele nato pa je treba začeti razpravo o spremembah zvezne ustave. Slednja mora biti po njegovem mnenju zbir pravic in dolžnosti, ki so jih prebivalci v posamezni republiki zapisali s svoje republiške ustave.

Izkušnje pri delu v politiki in gospodarstvu so namreč Miloša Varga naučile, da razvoj nekega naroda zagotavlja ta le politična in gospodarska suverenost. Pravi, da nikakor nek narod ne bi smel pristati na to, da prav vse stvari urejajo iz Beograda.

Evidentiranje možnih kandidatov za novega predsednika občinske konference SZDL

Predsednik OK SZDL Grosuplje, Janez Koščak, je OK SZDL seznanil, da bo izkoristil možnost upokojitve in zaprosil za razrešitev dolžnosti predsednika, čeprav bi mu mandat potokele še ob koncu prihodnjega leta, oziroma bodo redne volitve novih organov in funkcionarjev Socialistične zveze v času, ki ga bo določil novi statut Socialistične zveze. Meni namreč, da mora organizacijo voditi delovno aktivni član.

S spremenjeno zakonodajo so se pristojnosti SZDL, ki jih je imela, oziroma jih ima v skupščinskem sistemu, v volilnem sistemu, na kadrovske in drugih področjih, močno zmanjšale in bodo po volitvah povsem izenačene z vlogo in položajem drugih političnih organizacij. Zaradi tega naj bi bil v bodoče profesionalni funkcionar samo sekretar občinske konference Socialistične zveze. Funkcija predsednika OK SZDL naj bi bila neprofesionalna. Zaželeno je, da bi to funkcijo opravljal mlajši član, ki ni član ZKS ali kake druge politične organizacije.

Doslej je bil evidentiran za možnega kandidata za neprofesionalnega predsednika OK SZDL LAMPRET Jernej, ravnatelj Osnovne šole Šentvid pri Stični, predsednik KK SZDL Muljava, stanujoč na Muljavi.

K evidentiranju pozivamo najširši krog naših članov, predloge pa lahko posredujete na naslov OK SZDL Grosuplje, Kolodvorska 2.

Da pa pogovora nisva končala s politiko, je nazadnje Miloš Varga še dejal, da bi morali za nadaljnje uspešno poslovanje gospodarstva, kjer je res »doma«, najprej zagotoviti finančno disciplino. Dokler te ne bo, bodo stvari še naprej ostale, kakršne so — da v marsikaterem primeru nihče ne ve, kdo pije

in kdo plača. Trdno je prepričan, da bi k temu pripomogla ukinitvev SDK in uvedba finančne policije, ki bi stvari po podjetjih (in tudi na občini) spravila v red — potem pa lahko začnemo gledati v uspešno gospodarsko prihodnost.

MOJCA KAUCIČ

Dare Gabrijel uspešno krmari grosupeljsko šolsko barko

Dare Gabrijel

Šolski ravnatelj je bil, tako kot učitelj, v starih časih zelo spoštovana osebnost v svojem kraju, čeprav je bilo delo veliko lažje kot zdaj. Danes je ravnatelj zunaj šole povsem normalen človek, občan, ki pač nekje služi svoj kruh, v šoli pa se ga učenci po možnosti vsaj malo bojijo. Predvsem pa je danes šolski rav-

natelj človek, ki ima na ramah vso težo gospodarske krize, pomanjkanja denarja za šolske rekvizite in popravila, plače učiteljev, šolske reforme... Da je vedno težje biti ravnatelj, občuti tudi Dare Gabrijel, ki »krmari« grosupeljsko osnovno šolo od leta 1985.

Znotraj šolskih zidov je pravzaprav svojo delovno pot tudi začel — kot učitelj telovadbe na šmarski osnovni šoli. Po devetih letih učiteljevanja, vmes pa je bil še pri vojakih, so ga zaslužili na občini, kjer je najprej vodil občinsko telesnokulturno skupnost, nato je bil dve leti na občinskem štabu z teritorialno obrambo...

Ker ima grosupeljska osnovna šola skupaj 1750 učencev, 145 delavcev in pet podružničnih šol, je ravnateljstvo še malo drugačno od tistega na šoli z eno samo zgradbo in učiteljskim zborom v eni zbornici. Tudi za šest ali sedem zgradb, raztresenih po občini, recimo, ni treba skrbeti.

Ko je bil Dare Gabrijel še na telesnokulturni skupnosti, se je naprej zavzel za to, da bi ljudje, mlajši in starejši, dobili več površin za telovadbo in rekreacijo — odprtih in zaprtih. V prvi etapi pravzaprav najprej telovadnic v osnovnih šolah, v večjih krajih v občini pa tudi površine za širši krog mladine in obča-

nov. Tako so Grosupeljčani dobili novo strelišče in prostore za nogometne in tabornike, veliko je sodeloval tudi pri gradnji telovadnice v Višnji Gori... Poleg tega pa se je zavzemal za to, da bi vse športne panoge dobile enako možnost za vadbo — pač tiste panoge, ki so jih Grosupeljčani (v vsej občini in ne le občinskem središču) gojili.

Čeprav se zdaj marsikateri stari držijo za glavo, ko zvedo, koliko bo stala šola v naravi za četrtošolce oziroma petošolce, ob njeni ustanovitvi teh težav še ni bilo. Dare Gabrijel je začel v občini najprej z uvajanjem letne, nato pa še zimске šole v naravi.

Kadar mora človek skrbeti za vzdrževanje svoje hiše, včasih ne ve, kje bi začel. Ravnatelj grosupeljske osnovne šole pa mora skrbeti za šest ali sedem hiš — in vsaka je, kot bi bila njegova. Predvsem zgradbe podružničnih šol so bile, ko je prišel za ravnatelja, v zelo slabem stanju, zato so na šoli pripravili petletni načrt za sanacijo teh stavb. V Podtaboru sta bili obnovljeni fasada in kritina na strehi, opravili pa je bilo treba tudi redna vzdrževalna dela. V Žalni so lani obnovili šolske sanitarije, razrede, fasado in uredili šolsko okolico. Na Polici je prav tako prišla na vrsto fasada, uredili so igrišče, ki je sicer za zdaj še peščeno — je pa le. V Šmarju je bilo prav tako narejeno igrišče, okrog njega je bila postavljena visoka ograja, zraven pa tudi novo teniško igrišče. Najpomembnejša pa je seveda nova telovadnica, ki je bila lani povsem dokončana. Za šmarsko šolo pa je to šele prvi del poti do uresničitve načrtov. Druga etapa je prizidek k šoli z osmimi učilnicami, načrti pa so narejeni. Tudi šola na Kapanju je dobila nekaj novega — položen je bil asfalt, ograjeno igrišče in urejena okolica. Največji zalogaj pa je bila zidava nove telovadnice pri stari šoli v Grosuplju, ki je narejena z denarjem krajevnega samopriskpevka in denarjem šole. Za to šolsko poslopje pa imajo v Grosuplju načrtu še gradnjo prizidka z jedilnico in zbornico. Precej obsežni načrti so narejeni tudi za šolo na Polici, kjer je treba obnoviti kritino, in-

štalacije, hidroizolacije, učilnice in kuhinjo.

Na centralni šoli v Grosuplju pa so bili v tem času narejeni novi parkirni prostori, potrebni predvsem zaradi zunanjih gostov. Šola je namreč pomembna ustanova v kraju, saj se večina proslav in drugih stvari dogaja prav v njeni dvorani in učilnicah. Na šoli so namreč uredili tudi računalniško učilnico in v začetni tečaj je vpisanih kar 120 učencev. Poleg tega to učilnico uporabljajo tudi grosupeljska podjetja za uvažanje svojih delavcev v računalništvo — ali za njihovo izpopolnjevanje.

Poleg vseh teh vidnih in otipljivih stvari, s katerimi se — vsaj posredno ukvarja Dare Gabrijel kot šolski ravnatelj, so tu še stvari, ki jih ni mogoče videti, so pa pomembne tako za učence kot tudi za delavce na šoli. V prvi vrsti je to ločitev obeh šol na dve pedagoško samostojni šoli — predvsem zaradi izboljšanja učnega uspeha, vedno bližje uvedbe evropskega delovnega časa, večjih možnosti za pestrejša zunajšolska dejavnosti. Šoli sta pravzaprav zasedeni od jutra do večera — od 7. do 19. ure.

Kar pa zadeva učni proces, pravi Dare Gabrijel, da si bo (in si že) prizadeval za humanejšo šolo, za pouk, od katerega bodo učenci res nekaj odnesli. Ne nazadnje si bo prizadeval za uvedbo tujega jezika že v razredih na razredni stopnji, najkasneje v tretjem. Na šoli imajo namreč tečaj angleškega in nemškega jezika, za katere je veliko zanimanja.

Sicer pa za Grosuplje pravi, da bi bilo treba razmišljati o gradnji šole z večnamensko športno dvorano, ki bi služila vsem. Po njej je tudi velika potreba, saj se Grosupeljčani premalo gibljejo in analiza je pokazala, da veliko mladih fantov ne pride mimo naborne komisije.

Prav na koncu pa naj še nekaj priznam: vse te stvari je bilo iz Daret Gabrijele kar težko izvleči. Je pač rajte tiho — in dela. Če to kdo opazi, je seveda v redu, če pa ne, pa ravno tako. Glavno je pač, da so stvari narejene.

MOJCA KAUCIČ